

Dia el pacifista no violent **Xirinacs** que «són els tancs espanyols que ocupen el País Basc. Cap arma basca no vol conquerir Espanya». I afegia que «com a seguidor de **Jesús**, demano també estimar l'enemic». Xirinacs demanava a l'Estat espanyol «que canviï la seva actitud de domini per la de defensor d'una vera fraternitat entre nacions iguals». Les paraules de Lluís Maria Xirinacs les recorda **Lluís**

DIR EL QUE ES PENSA

Daniel Bonaventura
PERIODISTA

Busquets a l'entrevista d'aquest dilluns al **Diari de Girona**, amb motiu de la publicació de la biografia *Xirinacs, el professionalisme radical no violent*. Si em poso les ulleres de Xirinacs, no veig que Catalunya tingui cap legislació que constantment bloquegi les iniciatives parlamentàries espanyoles, ni veig cap diplomàtic català actuar en el terreny internacional contra Espanya, ni veig cap català prohibint les seleccions esportives espanyoles, ni cap

catalanoparlant forçant que als cinemes espanyols la presència de la llengua espanyola no superi mai el 3%, ni... Semblaria raonable que Catalunya pogués parlar amb l'Estat espanyol de tots aquests temes que preocupen la gent. Parlar amb franquesa de la realitat. En canvi, la realitat és que sempre he de mesurar el que dic per la por al cos que Espanya no m'apliqui la llei mordassa. Aquesta Espanya on no es pot dir el que es pensa.

Cartes

Les cartes que els lectors enviïn a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades (amb una extensió màxima de 20 línies o 2.000 caràcters), signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònim ni amb inicials. LES CARTES ES PODEN ENVIAR PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA opinio.diaridegirona@epi.es.

Agraïment a l'Hospital Santa Caterina

JORDI MANEL COLL PRAT LLAGOSTERA

■ En primer lloc a la Sandra d'admissions per agilitzar el meu ingrés. Al l'equip de cirurgians, amb el doctor Ferran al capdavant, no els vull anomenar tots, per no deixar-me a ningú. Als del quiròfan i als de l'equip de reanimació, perdoneu pels ensurs que us vaig donar quan el Barça marcava un gol el dia de la remuntada Barça-PSG. També vull agrair molt especialment a la Vicenta que em facilités poder escoltar la final de la TDP de CatRadio quan em vaig quedar sense bateria en el mòbil.

A l'equip de neteja, sobretot a la Carmen, que cada dia, només començar, em venia a saludar amb el seu típic «marquè de...» i em donava ànims per començar un nou dia, i finalment, i molt

efusivament, a tot l'equip d'infermeria i auxiliars per tot el tracte rebut, que tot i els meus cinquanta-vuit anys, em va fer sentir com un nen mimat, molt apreciat, i molt estimat. No trobo la paraula per agrair tot el que heu fet per mi. Moltes, moltes gràcies.

Resposta al Sr. Josep Cassany Masó

AUGUST BENITO BARÓ GIRONA

■ En resposta a la carta del Sr. Josep Cassany Masó, publicada al seu diari diumenge passat, després de llegir-la, el primer que he pensat es que aquest senyor ens parla d'un altre concert. Jo també hi era al concert de «Symphonic Rhapsody Queen», i he de dir que s'hauria d'haver entès que el concert no volia imitar Freddy Mercury ni a Queen. Un cop paït

que ell ja no hi és, cal veure que es tractava un homenatge a la música de Queen i no d'una vulgar imitació del seu líder. Ja n'hi ha que l'imiten en la veu, els gestos, la vestimenta, i fins i tot el físic, però aquest no era el cas. Els cantants podien agrair més o menys, però convidat a entrar a internet i informar-se de la trajectòria de cada un d'ells per adonar-se de que parlem de gent reconeguda mundialment; potser el que menys, l'espanyol Pablo Perea, però malgrat tot va complir amb escriure.

Queen abusava del *playback*, i aquí tot és directe. S'ha dit fins i tot que s'abaixava el tó dels temes perquè els cantants no hi arribaven i això és fals i fàcil de comprovar. Jo, a part d'aficionat a la música, soc músic; no un gran músic, però tinc l'oïda suficient per adonar-me quan alguna cosa no sona, i igual que el 99,9% dels presents, vaig gaudir moltíssim

del concert. El que l'orquestra fallava o els cantants no se'n sortien no sé d'on ho ha tret, perquè a mi em va semblar una interpretació sensacional, fusionant amb nota el rock amb el clàssic, amb menció especial per al guitarrista Christian Vidal. Els cantants són boníssims, i encara que hi ha gustos per a tot, de decebedor res de res. Els assistents eren amants de la música de Queen, i excepte uns pocs, tothom va sortir content. En Freddy ja no hi és, però hi ha al món grans cantants i divendres passat vam gaudir d'alguns d'ells.

Autocars sense cinturó

JOSEP ANTONI MARTÍN PÉREZ GIRONA

■ El 20 de març passat es commemorava l'any de l'accident d'autocar a Freginals en què 13

persones van perdre la vida i 36 més van quedar ferides. Aquell mateix dia el Govern anunciava que farà divulgació entre els passatgers perquè es cordin el cinturó de seguretat i jo i la meua dona viatjàvem, entre Palamós i Girona, en un autocar de l'empresa SARFA sense opció de cordar-nos els cinturons, perquè no n'hi havia. La nostra sorpresa ha estat la resposta del Servei de Transports de Girona, després de l'oportuna inspecció, a la queixa que hi vàrem trametre: «El bus de línia que va prestar aquesta expedició el dia 20/3/2017 (...) efectivament únicament porta cinturons a les places sense protecció frontal, però aquest és un fet conforme a la normativa vigent que obliga únicament a instal·lar aquests dispositius a tots els seients en els vehicles matriculats a partir de 2007». O sigui, que si teniu un accident, ja sabeu què us toca.

La bona notícia és que Espanya està important el cotitzat model suec. En efecte, milers d'habitants del país escandinau estan fixant la seva residència a la costa espanyola. Aquest procés permet empunyar la paraula de moda, *gentrificació*. No obstant això, s'escamoteja una pregunta elemental. Per què abandonarien els nòrdics la geografia més envejada del planeta, per establir-se en una altra que es considera inferior sense complexos.

En lloc d'obsessionar-se amb viure com els suecs a Suècia, els espanyols haurien d'anelar la vida dels suecs a Espanya. Aquests emigrants de luxe són rebuts sense cap prevenció, encara que se'ls podria qualificar de refugiats climàtics. L'èxit innegable de l'Europa meridional entre els habitants del nord, ha vingut acompanyat per unes puritanes declaracions de **Jeroen Dijsselbloem** al *Frankfurter* alemany. El president holandès de l'Eurogrup va retratar als països del sud de la Unió Europea amb un apoteigma que ha fet fortuna. «No puc gastar-me tots els meus diners en alcohol i dones i tot seguit demanar ajuda».

En primer lloc, no és obligatori sentir-se ofès per l'exabrupte de Dijsselbloem. No obstant això, no s'ha de descartar que l'Audiència Nacional condemni a qui no

DIJSSELBLOEM, VINE AL SUD

Matías Vallés

cremi en furor patriòtic ofès, amb la mateixa ferotgia desencaminada que el porta a prohibir la descripció de l'assassinat de **Carrero**. Sobretot, no s'ha retret al calvinista holandès la seva visió desenfocada dels països del sud, sinó el seu caràcter llengut. Encara que fos cert, el seu desdeny seria impropri d'un alt càrrec continental.

El president de l'Eurogrup no és criticat, amb peticions de dimissió incloses, per manifestar el seu menyspreu cap a l'Europa mediterrània que malbarata en «alcohol i dones». Se li censura que exerceixi la seva llibertat d'expressió, i que s'aparti de la correcció política. El perill no rau en un polític llengut, sinó sincer. De fet, la sentència de Carrero demostra la reparació d'una pulsio inquisitorial,

que obliga a escindir el que es pensa del que es diu. Aquesta hipocresia contraproduent atrau espècimens com **Donald Trump**. Cal refutar a Dijsselbloem des de la convicció que l'assisteix el dret ple a utilitzar les fórmules que trobi precises.

Des del respecte a la llibertat del líder de l'Eurogrup, l'aliatge barroer de «alcohol i dones» resultaria previsible en un polític del sud enxampat en flagrant corrupció. No obstant això, resulta impropri d'un conreat compatriota de **Spinoza** i **Erasme**. Igual que les persones que parlen els estrangers a crits perquè el volum els auxiliï a la intel·lecció, Dijsselbloem ha pensat que el Sud només l'entendria si vorejava el groller. Es pot imaginar la seva contrarietat, en advertir que les seves paraules denigrants coincideixen amb l'última invasió dels vikings a la Mediterrània.

Dijsselbloem ha de ser l'únic holandès que estueja sense sortir del seu país. Amb tot, els alcoholitzats habitants del sud han contemplat a l'agost a molts dijsselbloems, escabellats i posseïts per una rara energia mentre gaudeixen de la nit mediterrània. Atribuir la seva eufòria sobrevinguda al consum de begudes espirituoses suposaria una intrusió en la seva intimitat. L'eurocrata ha oblidat que els ciutadans que més gasten en «alcohol i dones» a l'Europa meridional són els tu-

ristes arribats de països del nord. Al sud també es treballa, encara que sigui més barat.

Elevant la perspectiva, Dijsselbloem és una altra víctima del «narcisisme de les petites diferències» establert per **Freud**. Respectant el seu dret a comportar-se com un provincià alterat perquè descobreix que té un veí diferent, ni tan sols posseeix el mèrit de l'originalitat. Va haver-hi declaracions d'igual fust i menor repercussió, a càrrec d'altres profetes de l'austeritat. El ministre alemany **Wolfgang Schäuble** declarava a *Der Spiegel*, sempre publicacions alemanyes, que «si em donen un milió d'euros sense condicions, me'ls gasto». Una nova andanada contra els països mediterranis.

Resulta curiós que Dijsselbloem i Schäuble recorrin a la primera persona, per esmorteir la dinamita de les seves desqualificacions. L'holandès s'esforçava a destacar que el seu «principi» d'«alcohol i dones» té una primera aplicació «en l'àmbit personal». També alarma el seu desconeixement de la paràbola del fill pròdig, injusta fins a la ràbia però acreditada bíblicament. Sobretot, els seus pronunciaments teòrics s'oposen a la realitat d'una Europa que sempre troba un motiu per barallar-se. Si els europeus volen eficiència, van cap al nord. Si volen felicitat, trien el sud. Vine amb ells, Dijsselbloem.